

SENTÈNCIA

Magistrats Srs.

Josep Maria PIJUAN CANADELL

Enric ANGLADA FORS

Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL

Andorra la Vella, 28 de març de 2018

VIST en judici oral i públic pel Molt Il·lustre Tribunal de Corts, la causa núm. 6000179/2017, seguida per un presumpte delictes major d'acte sexual amb accés carnal per via vaginal sense consentiment, contra N. K. I., nascut el dia 8 de maig de 1994 a Boom (Bèlgica), fill de Emmanuel i de Virginie, de nacionalitat belga, en presó provisional per raó d'aquesta causa d'ençà el dia 8 de febrer del 2017; és part acusadora el Ministeri Fiscal representat per la Sra. Núria GARCIA VAL; és ponent i redactora de la sentència la Magistrada Sra. Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL.

RESULTANT PRIMER : Són fets provats i així es declara que la matinada del 7 de febrer de 2017, Y. F., turista al Principat, sortí junt amb dues amigues, al centre esportiu del Pas de la Casa. Al lloc, van conèixer part dels components d'un grup musical: B. L., R. T. i J. C., decidint, vers les 3 de la matinada, anar tots junts a l'hotel on aquests darrers s'allotjaven: l'Hotel P. M. del Pas de la Casa.

Arribats al lloc, es dirigiren a la sala d'ús comú radicada a la darrera planta de l'hotel, jugant a cartes i conversant.

Essent vers les 5 hores de la matinada, les amigues de na Y. F. varen marxar del lloc, decidint na Y. F. quedar-se amb els ans citats, salvat en J. C. que anà a acompanyar les altres noies al seu hotel.

En un moment donat, na Y. F. i en R. T. es dirigiren a un dels sofàs de la sala, començant a petonejar-se, fins mantenir relacions sexuals mútuament consentides.

En B. L. que observà la situació, anà aleshores a buscar un altre company i component del mateix grup musical, el processat N. K. I., que aquella nit s'havia quedat a l'habitació, dient-li que en R. T. es trobava a la planta superior mantenint relacions sexuals amb una noia.

B. L. i N. K. I. decidiren anar-hi per mantenir també relacions amb la noia. En arribar ells, en R. T. va anar al lavabo; na Y. F. es trobava al sofà, gairebé nua, dormint en posició fetal, de cara al respall i d'esquena a la sala.

En N. K. I. es posà immediatament al seu darrera, es baixà els pantalons i calçotets fins als genolls i, sense consentiment de la interessada, la penetrà vaginalment. En retirar-se N. K. I., na Y. F. es despertà veient en N. K. I. per primera vegada, de peu al seu costat, amb els calçotets baixats, sospitant aleshores na Y. F. que aquell l'havia penetrat vaginalment mentre dormia.

Seguidament es va vestir i després de discutir amb N. K. I. i R. T., abandonà, plorant, el lloc.

RESULTANT SEGON : El Ministeri Fiscal, en el seu escrit de qualificació provisional, considera els fets constitutius d'un delicte major d'acte sexual amb accés carnal per via vaginal sense consentiment, previst i penat a l'article 147.2 del Codi Penal, i essent-ne el processat N. K. I., responsable en concepte d'autor, no concorrent circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, demana que se li imposi la pena de

sis any de presó, així com el pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil demana que, de conformitat amb el que disposa l'article 18 del Codi de Procediment Penal, N. K. I. indemnitzi a la perjudicada, en la quantitat de 12.000 euros en concepte de perjudici dolorós.

En l'acte de la vista oral, eleva a definitiva la seva qualificació provisional.

RESULTANT TERCER: El lletrat Sr. David MONCLÚS LACRUZ no es mostra, en el seu escrit de qualificació provisional, d'acord ni amb l'exposició de fets ni amb la qualificació jurídica, ni amb la petició de pena efectuada pel Ministeri Fiscal.

Manifesta que el seu defensat va practicar sexe amb la Sra. Y. F. de manera consentida. Precisa que la Sra. Y. F. estava desperta i conscient; va voler mantenir relacions sexuals amb el Sr. N. K. I. i així va ser.

Entén per tant que els fets no són constitutius de delictes i sol·licita la lliure absolució del seu defensat, no havent-hi lloc a exigir responsabilitat civil.

En l'acte de la vista oral, eleva a definitiva la seva qualificació provisional.

Subsidiàriament i pel cas que es consideri al seu defensat autor responsable del delictes del que ve acusat i se li imposi una pena de presó superior a la ja complerta preventivament, demana que aquesta sigui substituïda per la d'expulsió definitiva del Principat.

CONSIDERANT PRIMER: L'article 147 del Codi Penal castiga, com delictes major d'abús sexual, la realització d'actes sexuals sense consentiment, reputant-se com a tals el comportament sexual amb una persona menor de catorze anys o privada de sentit, inconscient o incapaç d'oposar resistència, o amb abús de la seva incapacitat, contemplant com a tipus agreujat que el

comportament sexual consisteixi en accés carnal per via vaginal, anal o oral o en introducció d'objectes o membres corporals per una de les dos primeres vies.

El tipus bàsic, com ja ha tingut ocasió de manifestar reiteradament aquest Tribunal, "s'integra pels elements: 1r) subjectiu de que l'autor actuï amb el propòsit de satisfer l'instint sexual; 2n) objectiu del comportament sexual, entenent com a tal qualsevol acte o tocament de significació sexual que, en el cas del subtipus agreujat, s'exigeix sigui d'accés carnal per via vaginal, anal o oral o en introducció d'objectes o membres corporals; i, 3r) que el comportament no sigui consentit, entès com a manca de consentiment, no de execució dels actes en contra del consentiment, doncs en aquest cas es produeix una violència o intimidació que determina que els fets s'incardinin en el delictes major d'agressió sexual, no d'abús sexual.

Els supòsits de manca de consentiment que contempla l'article 147 són el de la persona menor de catorze anys, que per presumpció legal *iuris et de iure* s'entén que no pot prestar vàlidament el seu consentiment, tenint en compte que es tracta de l'edat biològica i no la mental. El de la persona privada de sentit, privació de sentit que no s'ha d'entendre com a pèrdua total de la consciència, doncs a aquest supòsit s'hi refereix l'article 147.1 com a estat d'inconsciència, "inconscient" diu el tipus penal. Així, mentre que persona inconscient és la que té pèrdua total de la consciència, la persona privada de sentit, i també el de la persona incapaç d'oposar resistència, ha d'entendre's com aquell estat de disminució intensa i apreciable de les facultats anímiques en que es troba la víctima que li impedeix consentir lliurement i sense capacitat per expressar de manera clara la seva oposició i resistència als actes de comportament sexual, no divent-se però confondre amb un estat de lleugera disminució, que no d'anul·lació, dels frens inhibitoris.

Finalment, el de la persona incapaç, amb abús de la seva incapacitat, en què el consentiment es veu afectat per un retard mental o dèficit intel·lectual, o per un trastorn mental, que priva a la víctima de la capacitat per consentir de manera plenament lliure i conscient del significat i conseqüència dels actes de comportament sexual.

I en tots aquests supòsits de manca de consentiment per part de la víctima, el fet que els determina ha de ser conegut o percebut per part de l'autor (...)" (TC, 26 de juny de 2014, causa TC-135-4/12 i TC, 25 de gener del 2018, causa núm. 6000006/2016 entre altres).

CONSIDERANT SEGON : En el present cas, no és objecte de controvèrsia que la matinada del dia 7 de febrer del 2017, na Y. F. mantingué relacions sexuals consentides amb R. T., en un sofà d'una sala d'ús comú de l'hotel P. M. radicat al Pas de la Casa.

Tampoc és objecte de controvèrsia que posteriorment, i trobant-se encara na Y. F. estirada sobre el mateix sofà, gairebé nua (duia únicament una minifaldilla), un altre component del grup, l'acusat N. K. I. – que així ho ha reconegut – amb ànim libidinós, la va penetrar vaginalment.

Així, els elements 1) i 2) constitutius del tipus objecte d'acusació i anteriorment descrits, es troben indiscutiblement reunits.

L'únic element discutit és el 3er) per quant la perjudicada Y. F. assegura que el comportament de N. K. I. no va ser consentit, per trobar-se ella dormint, el que nega N. K. I. afirmant que na Y. F. estava desperta i plenament conscient, havent consentit l'acte sexual.

CONSIDERANT TERCER : En els delictes de comportament sexual, generalment executats en un àmbit privat, és habitual trobar-se com a única prova directa, les versions de l'acusat i de la víctima, normalment contradictòries, per la qual cosa el testimoni de la víctima ha de tenir, segons jurisprudència reiterada i constant d'aquest tribunal, eficàcia suficient per desvirtuar la presumpció d'innocència sempre i quan no hi hagi raons objectives que li restin credibilitat. La vigència en el procediment penal andorrà del principi de lliure valoració de la prova, segons el què disposa l'article 160 del Codi de Procediment Penal, exclou l'apoteagma «testis unus, testis nullus», apoteagma que no té cap eficàcia en el procediment penal i molt menys, quan es tracta de jutjar delictes de

comportament sexual en què la prova de càrrec directa habitualment s'integra pel sol testimoni de la víctima. Aquest testimoni però, haurà de sotmetre's a contradicció de les parts i haurà de ser ponderat pel Tribunal, tenint en compte l'absència en la víctima de qualsevol mòbil de ressentiment o enemistat vers l'acusat que pugui comprometre la seva credibilitat i l'existència de dades objectives perifèriques que el reforcin i la persistència i fermesa de la víctima en la seva declaració incriminatòria, reiterada en el temps i sense ambigüitats ni contradiccions.

CONSIDERANT QUART : En el present cas, la víctima, Sra. Y. F., ha declarat sempre, de forma clara, reiterada i constant, com han ocorregut essencialment els fets, manifestant invariablement que el processat N. K. I. la penetrà vaginalment la matinada d'autes, mentre dormia i per tant, sense el seu consentiment.

Així, davant del Servei de Policia (folis 11 i ss.) ja declarà que la matinada del 7 de febrer del 2017, va mantenir relacions sexuals consentides amb R. T., al sofà de la sala comuna de l'hotel on es trobaven; que es quedà seguidament adormida vestint únicament una minifaldilla; que es va despertar sobresaltada adonant-se que algú l'estava penetrant vaginalment i que aquesta persona no era en R. T. sinó el processat, que descriu físicament en no haver-lo vist mai abans i no conèixer ni tant sols el seu nom.

En la declaració prestada a la Batllia, la transcripció i traducció de la qual obra en autes (foli 237 a 265 i 266 a 293), na Y. F. manifestà que estava dormint sobre el sofà esmentat; que en notar alguna cosa estranya, va pensar que somiava; es va mig despertar i es va donar la volta, veient a N. K. I. – que no coneixia de res - despullat al seu davant; va pensar aleshores que aquell li havia fet alguna cosa, però no ho tenia massa clar ja que encara no estava ben desperta. Va demanar explicacions i el noi s'amagà darrera una columna, mig rient; ella discutí aleshores amb en R. T. i decidí vestir-se i marxar; havia trucat a les seves amigues que la van venir a recollir. Sabent que hi havia càmeres al lloc va pensar que podria aclarir el que havia passat, tenint posteriorment la certesa que

en N. K. I. l'havia efectivament penetrat vaginalment mentre dormia.

En l'acte de la vista oral, ratificà el declarat anteriorment. Precisà que després de mantenir relacions sexuals consentides amb R. T., va entrar immediatament en un son profund; que en un moment donat es va despertar, es va girar, i va veure l'acusat amb el pantaló baixat; que ella es va aixecar encara bastant adormida i va demanar al noi si havia tingut sexe amb ella; aquest noi es va amagar darrera una columna, somrient; va veure encara un tercer noi a la sala i va entrar en pànic pensant que aquest també es podria haver aprofitat d'ella; en marxar va veure que hi havia una càmera de vigilància i digué a N. K. I. que ja aclariria el què havia passat. Afegí que no era conscient que en N. K. I. l'havia començat a tocar mentre dormia; que es va girar quan va tenir la sensació que algú retirava el penis de la seva vagina; que es trobava molt confosa i desorientada. En el decurs de la vista oral, identifica sense cap mena de dubte al processat N. K. I. com la persona que la va penetrar vaginalment, assegurant de manera ferma que la relació amb N. K. I. no va ser consentida per quan ella dormia i per tant era impossible que prestés el seu consentiment.

El relat de fets efectuat per na Y. F. és perfectament creïble, no només per la seva persistència i coherència sinó també per quan no consta en la víctima, qualsevol mòbil de ressentiment o enemistat vers l'acusat – que no coneixia ni havia vist mai abans dels fets - que pugui comprometre la seva credibilitat.

CONSIDERANT CINQUÈ : Ensenms la declaració de la víctima es troba corroborada per l'existència de dades objectives que el reforcen com la seva pròpia actuació i la de les seves amigues, immediatament després dels fets.

Efectivament, consta acreditat en autes que immediatament després dels fets, Y. F. avisà a les seves amigues i una d'elles requerí, a les 6.11 hores de la mateixa matinada d'autes al Servei de Policia, dient que una amiga seva havia estat violada.

Consta igualment acreditat que personats els Agents de Policia al lloc, van trobar a la perjudicada nerviosa, tremolosa i plorant,

explicant des d'un inici la versió dels fets sostinguda posteriorment (veure en aquest sentit el llistat d'intervencions del S.P. foli 87).

Igualment, consta en autes la declaració del recepcionista de l'hotel, Sr. H. B. (folis 6; foli 37 i ss. i 118 i ss.), el qual assegura haver observat com essent vers les 05.30, una noia (na Y. F.) va sortir plorant de l'hotel, parlant amb el seu telèfon mòbil i al seu darrera un noi client de l'hotel.

Aquest noi s'ha provat que era J. C., component del grup musical del que forma part el processat, que ha confirmat igualment en autes i davant del Tribunal el dia de la vista oral, que trobant-se ell a recepció, va veure baixar a na Y. F. nerviosa i plorant, intentant calmar-la; que seguidament arribà una amiga de la noia i ell va marxar.

No s'entendria aquesta reacció si la relació amb N. K. I. hagués estat consentida, doncs la perjudicada no ha tingut cap inconvenient en acceptar, des del primer moment, que amb en R. T. la relació sexual sí que fou plenament i lliurement acceptada; no així amb en N. K. I. .

Així mateix, una altre element determinant és la filmació de les càmeres de seguretat de la sala on tingueren lloc els fets doncs encara que no hagi quedat enregistrat el moment de la relació sexual entre N. K. I. i na Y. F., sí que han quedat enregistrats els moments immediatament anteriors i posteriors, que confirmen també la versió de la perjudicada.

En aquestes filmacions, s'observa clarament com després de mantenir relacions sexuals amb en R. T., na Y. F. essent les 05.22 hores, es queda un instant amb els ulls oberts i després els tanca, quedant-se completament immòbil, de cara amunt, semblant dormir. En R. T. ha marxat vers el lavabo situat a un extrem de la sala. A la propera imatge de 05.25 hores es veu a na Y. F. estirada en posició fetal, girada de cara al respatller del sofà, sempre totalment immòbil, semblant continuar dormint. En R. T. ha tornat del lavabo. Arriben N. K. I. i B. L.. Els tres nois es miren i N. K. I. se situa de peu al darrera de na Y. F. i es baixa el pantalons. La propera seqüència és de les 05.29 on es

veu en B. L. sortir del lavabo sense pantalons. Na Y. F. agafa el mòbil, se'l mira i es torna a estirar. A les 05.33 hores, es veu algú al darrera de la columna de la sala (B. L.) sempre sense pantalons; aquest, en veure a la noia desperta, se'n torna al lavabo; a les 05.36 arriba R. T. del lavabo i na Y. F. comença a parlar amb ell. N. K. I. també s'hi apropa i parla amb ambdós; na Y. F. que es veu enfadada, l'empenta amb les mans al pit fins a tres vegades i va alçant el to de veu; mostra reiteradament el sofà; va a mirar qui hi ha al lavabo; en R. T. fa gestos amb les mans; la discussió sembla cada vegada més acalorada per part de na Y. F. tot i que no es pot entendre el que diu; se la veu i se la sent com seguidament comença a plorar; en R. T. li mostra les càmeres de la sala on es troben i na Y. F. marxa plorant del lloc.

La visualització íntegra de dita gravació és perfectament compatible amb la versió de na Y. F. que es veu dormint després de la relació sexual mantinguda amb R. T. i si bé en un primer moment, en despertar-se, sembla no entendre massa el què ha passat, va realitzant-ho progressivament, s'enfada i es desespera.

Si bé és cert que els psiquiatres Srs. ESCOTÉ i OBIOLS, citats a instància de la defensa davant del Tribunal, han declarat – a la vista d'unes seqüències limitades de la filmació obrant en autes - que la reacció immediata de na Y. F. no sembla correspondre's a la de una noia que ha estat víctima d'una situació d'abús sexual - doncs mostra inicialment certa tranquil·litat - no és menys cert que de la resta de la gravació, se'n desprèn que aquesta actitud canvia radicalment amb el pas del temps, a mesura que la víctima va entenent el que li ha pogut passar. Ensems, ambdós psiquiatres han manifestat a preguntes del Ministeri Fiscal que si la víctima hagués tingut inicialment relacions sexuals consentides, s'hagués quedat adormida, s'hagués despertat amb la impressió que li treuen un penis de la vagina i no tingués clar si havia somiat o si li havia passat realment, la seva reacció podria aleshores ser compatible amb una situació d'abús sexual.

CONSIDERANT SISÈ: Les declaracions dels amics del processat no desvirtuen en res l'anteriorment indicat.

Pel que fa a R. T., ha manifestat que no va presenciar directament els fets i les seves declaracions contenen quant menys, inexactituds considerables. Té manifestat (folis 294 a 332 i 333 a 366) que en acabar de mantenir relacions sexuals amb na Y. F., ell va anar al lavabo on va romandre entre 5 i 10 minuts; que només va ser en sortir-ne quan es trobà amb en N. K. I. que hi entrava amb el penis a la mà; Yasmina li explicà tot seguit que un amic d'ell l'havia penetrat vaginalment mentre ella es trobava dormint. Precisà que en aquell moment na Yasmina estava desperta i tranquil·la però de seguida començà a cridar explicant-li el succeït i marxà; que ell va anar al seu darrera per reconfortar-la. Afegí que en Brian li va dir després que N. K. I. havia vist la noia nua al sofà, d'esquena a ell i li posà el dit a la vagina; que ella es girà, el mirà i en no dir ella res, la penetrà; R. T. va dir però fins a dues vegades en la seva declaració, referint-se a N. K. I. que se'n va aprofitar ("il en a profité" - foli 303 i 304) tot afegint que N. K. I. anava begut i que tot va succeir molt ràpidament, en 1 ó 2 minuts pel què ell no podia creure el que li explicava na Y. F..

No obstant, de la filmació obrant en autes se'n desprèn que just en acabar en R. T. de mantenir relacions amb na Y. F. és cert que se'n va al lavabo i no hi ha ningú més a la sala però en sortir-ne, arriben N. K. I. i B. L. i es queden tots tres mirant a na Y. F. dormint al sofà, marxant en R. T. deixant els altres dos nois al lloc, no essent doncs cert que va veure en N. K. I. per primera vegada quan entrava al lavabo amb el penis a la mà. Tampoc és cert que N. K. I. anés begut doncs ell mateix i així ho han acabat reconeixent tots el dia de la vista oral, aquella nit ni tant sols havia sortit, trobant-se a la seva habitació dormint just abans de pujar a la sala d'ús comú de l'hotel on succeïren els fets.

Pel que fa a B. L. sí que assegura per la seva part haver presenciat els fets. Tant en període d'instrucció com davant el Tribunal el dia de la vista oral assegurà que na Y. F. consentí la relació sexual amb N. K. I.. No obstant les seves declaracions no mereixen cap mena de credibilitat i no poden ser preses en compte doncs, ultra l'amistat que l'uneix amb el processat, ha fet també mostra de nombroses contradiccions. Així, en un

primer moment, va declarar davant del Servei de Policia (folis 29 i ss.) que R. T. i Y. F. es quedaren sols a la sala d'ús comú de l'hotel; que ell hi tornà observant com mantenien relacions sexuals; que marxà a la seva habitació però com que s'avorria, va tornar a dita sala i quan hi entrava, va veure que N. K. I. també hi entrava; que R. T. sortia de sobre de la noia dient-li alguna cosa a l'orella moment en que ella es girà i començà manipular el seu telèfon; ell anà al lavabo a veure R. T.; en tornar, va veure com en N. K. I. posava els dits a la vagina de la noia que es trobava conscient en tot moment; diu que també observà com N. K. I. la penetrava, en menys d'un minut, trobant-se la noia de cara al respall del sofà; diu que va veure com N. K. I. ejaculava a l'exterior de la noia i anava al lavabo afegint que ell també hi va anar ja que es trobava malament a causa de la ingesta excessiva d'alcohol; en sortir, diu que ja no hi havia ningú a la sala.

En la declaració prestada a la Batllia (folis 367 a 395 i 395 a 420) explica una altra versió totalment inversemblant com que va baixar de la sala d'ús comú on es trobava per anar a l'habitació a veure si hi tenia la cartera en R. T. que l'havia perdut; que a l'habitació hi havia N. K. I.; que no li va dir res i aquell decidí pujar amb ell a dir al seu amic que no havia trobat la cartera; reitera que creu que la noia estava desperta; que no va dir mai que no a N. K. I. que li va dir de seguida alguna cosa a l'orella i després ella es va girar, el va veure i va no dir mai que no, ni mostrà la seva disconformitat. Afegí aquesta vegada que ell mentrestant es masturbava i en acabar N. K. I. es dirigiren tots dos al lavabo i la noia es posà a mirar el seu mòbil, mostrant-se tranquil·la.

Finalment, en l'acte de la vista oral, admet que va anar a l'habitació; que N. K. I. s'hi trobava, dormint; que el va despertar perquè l'acompanyés a la sala d'ús comú per veure si ells també podien "tenir alguna cosa" amb la noia que estava mantenint relacions amb R. T.; que en arribar a la sala, la noia no dormia per quant R. T. encara era amb ella i acabaven de practicar sexe; que després veu N. K. I. amb la noia i diu que estava desperta bàsicament pels sorolls que sent.

CONSIDERANT SETÈ: Així, en mèrits de la prova practicada, el Tribunal conclou sense cap mena de dubte que N. K. I. va mantenir relacions sexuals sense el consentiment de na Y. F. aprofitant que aquesta dormia. I aquesta situació de manca de consentiment per part de la víctima, era perfectament coneguda o percebuda per part de l'autor.

Efectivament, malgrat N. K. I. afirma que es va assegurar del consentiment de na Y. F. demanant-li a l'orella si es trobava bé, començant a acariciar-la, afegint que la noia es girà en més d'una ocasió veient-li la cara i no oposant-se a que la masturbés i posteriorment la penetrés vaginalment, entenent ell així que accedia a mantenir relacions sexuals amb ell, declarant, a l'igual que els altres membres del grup musical, que no era la primera vegada que això succeïa ja que ells són músics i en ocasions, una mateixa noia accedeix a mantenir relacions amb tots els components del seu grup musical, de cert renom al seu país segons diuen, el cert és que la prova anteriorment indicada desvirtua totalment les seves declaracions i corroboren les de la víctima .

A més, les gravacions obrant en autes fan aparèixer la prestació de consentiment per part de la víctima com totalment inversemblant tenint en compte l'estat de letargia que presentava immediatament després de mantenir relacions consentides amb R. T. i abans dels fets amb N. K. I. que d'altra part, van succeir molt ràpidament – com el propi N. K. I. i B. L. reconeixen – i en un espai de temps tant reduït que fins i tot en R. T. ha declarat que dubtava que s'haguessin pogut produir quan els hi explicà na Y. F..

Ensems es pot observar perfectament en les gravacions de constant referència, com N. K. I., només arribar a la sala, es baixà d'immediat els pantalons i se situà al darrera de la víctima. El fet que es baixés els pantalons sigil·losament, només entrar a la sala, sense demanar res a la noia, i se situés sense més al darrera, confirma que es va voler aprofitar d'ella mentre dormia, com efectivament va succeir .

CONSIDERANT VUITÈ : que els fets declarats provats són doncs constitutius d'un delictes major d'acte sexual amb accés

carnal per via vaginal sense consentiment tipificat a l'article 147.2 del Codi Penal, en concórrer tots els elements constitutius del tipus.

CONSIDERANT NOVÈ: De l'esmentat delictes major n'és responsable, en concepte d'autor, el processat N. K. I. per haver realitzat personalment els fets, de conformitat amb els articles 20 i 21 del Codi Penal.

No concorren circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal.

CONSIDERANT DESÈ: L'article 56 del Codi Penal disposa que "El tribunal fixa la pena de manera raonada, dins els límits establerts per la llei, segons el que resulti de l'aplicació dels articles anteriors, valorant les circumstàncies atenuants i agreujants concurrents i, en general, la gravetat del fet, les circumstàncies personals i la reinserció social assolida pel condemnat o les expectatives que afavoreixin una futura reinserció (...)", procedint en el present cas imposar a N. K. I., tenint en compte la gravetat dels fets però també la manca d'antecedents del processat, que és pare d'un fill de curta edat – 3 anys en l'actualitat – i que gaudeix a Bèlgica d'un treball regular segons ha manifestat, la pena de cinc anys de presó dels quals dos anys fermes i la resta substituïda per expulsió del Principat per un període de quinze anys, de conformitat amb el què disposa l'article 65.3 del Codi penal.

CONSIDERANT ONZÈ : El responsable penalment ho és també civilment, per tot el què, de conformitat amb el què disposa l'article 94 del Codi Penal, N. K. I. indemnitzarà a na Y. F. en l'import de nou mil euros en concepte de perjudici moral pels patiments emocionals desagradables soferts i inherents a tota situació d'abús sexual.

CONSIDERANT DOTZÈ : Altrament, de conformitat amb les disposicions dels articles 174 i 175 del Codi de Procediment Penal, el processat ha de ser condemnat al pagament de les despeses processals causades, a acreditar en període d'execució.

CONSIDERANT TRETZÈ: Tenint en compte les disposicions legals citades i altres de pertinent aplicació, el Molt Il·lustre Tribunal de Corts,

D E C I D I M : que hem de condemnar i condemnem N. K. I. com autor d'un delict major d'acte sexual amb accés carnal per via vaginal sense consentiment tipificat a l'article 147.2 del Codi Penal, no concorrent circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de CINC ANYS DE PRESÓ dels quals DOS ANYS FERMS fermes i la resta substituïda per EXPULSIÓ del Principat per un període de QUINZE ANYS, així com al pagament de les despeses processals causades, a acreditar en període d'execució.

En concepte de responsabilitat civil, N. K. I. indemnitzarà a na Y. F. en l'import de NOU MIL EUROS.

Contra la present resolució es pot interposar recurs d'apel·lació, davant del Tribunal de Corts en el termini de quinze dies naturals següents a la notificació, de conformitat amb el què disposen els articles 195 i següents del Codi de Procediment Penal.

Així per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.